

Nagy Mátyás – Cseszlár István
Lada VFTS

Ózdi kiesésük után a Sors ismét majdnem megálljt parancsolt a Határ Motorsport két versenyzőjének, de szerencsére megúszták a kocsiszerelési sérüléseivel. Végül az abszolút nyolcadik és a H/2 kategória harmadik helyén végeztek a VI. Vectra-Line Salgótarján Ralin, valamint a H/Lada Kupa aranyát vihették haza a fiúk.

Nagy Matyi: „Az első gyorsan mi is beleestünk abba a 15-20 autóba, akiknél leesett az eső, és itt annyit kaptunk a többiektől, hogy nem tudtuk a nap folyamán ledolgozni. Itt aztán meg is forogtunk, de ezt közösen hoztuk össze Cseszivel... Nem figyeltünk annyira és az egyik kanyart elnéztük. De a ceredi pálya sokkal tapasztaltabb versenyzőkön is kifogott már. Szerencsére nem sokáig voltunk az árokban: nekimentünk a partoldalnak, aztán már tudtunk is tovább menni. A külső sérüléseken kívül semmi baja nem lett az autónak, csak egy összekötő görbült kicsit el, de azt is sikerült kissé helyrehozni a szervizben. De nem panaszkodom, mert régen törtem már össze kocsit, és most is megúsztuk két sárvédő- és hátfal-cserével... Ez még nem a világ vége. Egyébként a ceredi pálya kimondottan közel áll a szívünkhöz, mert bonyolult, éppen ezért igazi kihívás rajta autózni. A kazári is nagyon jó, csak ott az nyer, akinek a leggyorsabb a kocsija, mert túl sok trükközési lehetőség ott nincs. Nagyon gyorsak még a kanyarok is. Az árokjárás után jól ment a nap további része, még a kategóriánk tekintetében gyorsot is tudtunk nyerni. Minden versenyt élvezek, és ha végigmegyek, mindig azt mondom, hogy jó verseny volt. Ez az volt. A következőn még nem biztos, hogy indulunk, de ha igen, nagyon szeretnénk Mitsubishi-vel jönni. Tavaly már építettem egyet, de azt eladtuk, viszont, ha a szponzorok is úgy gondolják, talán belevágunk újra.”

Cseszlár István: „Ezek a gyorsok igazán gyorsak voltak – kellett kapkodni jobbra-balra. Száz fölötti a kanyarok száma Cereden, bár pontosan nem számoltam meg. 90%-ban tudtam követni – a 10 százalék pedig látszott a Zsigulin... Ide nagyon fel kell készülni, mert nagyon nehéz a pálya. Egyszer kiugrott elénk egy szalagkorlát, egyszer pedig egy pályabíró találtunk szimpatikusnak, és gondoltuk lenyírjuk előtte a domboldalt, hogy jobban lássa a versenyt...☺ Az én hibám volt, bevállalom. Az első futómű kicsit húzott jobbra, de szerencsére nagyon jó szervizeseink vannak, és helyre tudták pofozni az autót. Nekik igazán sokat köszönhetünk ezen a hétvégén, mert amit véghez vittek, az nagy szó. A kazári szakaszon nagyon kellett figyelni, mert szerintem ott könnyű eldobni a biciklit... Mindenki könnyűnek gondolta, de nagyon gyorsan lehetett esni – mint ahogy szegény Teddiéknek sikerült is... A következőn majd Matyi eldönti, hogy indul-e vagy sem, mint ahogy azt is, hogy menjek vele, vagy sem. Majd kiderül. Ha másképp nem, a fényképezőgépem és én mindenképpen ott leszünk.”